

Sygn. akt: I C 239/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Penar
Protokolant:	Radosław Wędrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko A. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luksemburgu kwotę 776,91 zł (siedemset siedemdziesiąt sześć złotych 91/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 grudnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego A. L. na rzecz powoda (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luksemburgu kwotę 227,38 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Magdalena Paner

ZARZĄDZENIE

-(...)

- kal. 21 dni.

G., dnia 4 października 2016r.

Sygn. akt I C 239/15 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.a.r.l w Luksemburgu w pozwie skierowanym przeciwko A. L. domagał się zasądzenia kwoty 776,91 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 16.12.2014 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje roszczenie twierdził, iż dochodzona należność wynika z braku zapłaty przez pozwanego składki w wysokości 624 zł. płatnej w terminie do 26.01.2013 r. wynikającej z umowy ubezpieczenia nr polisy (...) zawartej przez pozwanego z (...) S.A. V. (...) w W.. Wskazywał, iż na dochodzoną pozewem kwotę składają się: powyższa składka

oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 152,91 zł. wyliczone od dnia 27.01.2013 r. do dnia 15.12.2014 r. tj. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

W dniu 7.01.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie do sygn. VI Nc e 1835433/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany A. L. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Na rozprawie w dniu 29.06.2016 r. oświadczył, że nie wie, z jakiej umowy wynika dochodzone przez powoda roszczenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.01.2013 r. pozwany A. L. zawarł z (...) S.A. V. (...) w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC nr polisy (...) samochodu A. (...) o nr rej. (...). Zgodnie z umową obejmowała ona okres ubezpieczenia od 26.01.2013 r. do 25.01.2014 r., zaś składka ubezpieczeniowa w wysokości 624 zł. płacona była rocznie przelewem w terminie do 26.01.2013r.

/dowód: wydruk kopii polisy k.63/

Pozwany A. L. nie uiścił powyższej należności.

/okoliczność niesporna/

W dniu 19.12.2013 r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) S.a.r.l w Luksemburgu a (...) S.A. V. (...) w W.. Z § 2 tej umowy wynikało, że zbywcy przysługują niesporne i zasadne wierzytelności pieniężne w stosunku do dłużników, wykazane w liście wierzytelności.

/dowód: umowa z 19.12.2013 r. k.25/2-27/

Zgodnie z częściowym wykazem wierzytelności do umowy z dnia 19.12.2013 r. powód (...) S.a.r.l w Luksemburgu nabył wierzytelność wobec pozwanego A. L. w wysokości 624 zł. z terminem płatności do dnia 26.01.2013 r. wynikającą z polisy (...).

/dowód: częściowy wykaz wierzytelności k.32/2/

O nabyciu powyższej wierzytelności powód (...) S.a.r.l w Luksemburgu powiadomił pozwanego A. L., wzywając go do jej zapłaty.

/dowód: zawiadomienie k.32 /

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny i wynika z powołanych wyżej dokumentów nie budzących wątpliwości co do ich treści oraz nie kwestionowanych przez strony.

Pozwany po doręczeniu mu w dniu 30.09.2016 r. pisma procesowego wraz z kopią polisy, z której powód wywodził swoje roszczenie, nie wypowiedział się co do twierdzeń strony przeciwnej. Tymczasem zgodnie z treścią art. 210 § 2 k.p.c., każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Brak zajęcia stanowiska może stanowić podstawę do zastosowania art. 230 k.p.c. Tak więc, skoro pozwany nie zaprzeczył istnienia i wykonania zobowiązania, Sąd oparł rozstrzygnięcie na stanie faktycznym ustalonym tylko na podstawie twierdzeń powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść przysługującą mu wierzytelność na osobę trzecią. Aby zatem mogło dojść do skutecznego przeniesienia wierzytelności, musi ona przysługiwać zbywcy wobec dłużnika.

Jak wynika z poczynionych w sprawie ustaleń przedmiotem umowy cesji zawartej w dniu 19.12.2013 r. pomiędzy (...) S.a.r.l w Luksemburgu a (...) S.A. V. (...) w W. była istniejąca wierzytelność wobec pozwanego A. L. wynikająca z nieuregulowania składki w wysokości 624 zł. z umowy ubezpieczenia nr polisy (...).

W związku z powyższym zgodnie z powołanym przepisem, art. 805 § 1 k.c., art. 5 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 392), art. 481 § 1 k.c. i 482 k.c. powód może dochodzić jej zapłaty wraz z odsetkami: skapitalizowanymi w wysokości 152,91 zł. wyliczonymi od kwoty 624 zł. - za okres od 27.01.2013 r. do 15.12.2014 r. tj. do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa oraz łącznie od należności głównej wraz ze skapitalizowanymi odsetkami tj. od kwoty 776,91 zł. - od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

O kosztach sądowych poniesionych przez powoda orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. (na zasądzoną kwotę składają się: opłata od pozwu 30 zł., koszty zastępstwa prawnego 180 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł., koszty opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności 0,38 zł.).

SSR Magdalena Penar

1. (...)

2. (...)

3. kal. 14 dni

14.10.2016 r.